

Koliko je vreden nadzornik - metodik, vedo tovariši, ki so delovali pod Janežičevim nadzorstvom.

Do tu se moj predlog tiče koristi in napredka ljudske šole.

Ce bi pa učitelj, ki bi že imel omenjeni izpit, hotel napraviti izpit za meščanske šole, bi delal tega le še iz ostalih predmetov izbrane skupine.

Na ta način bi bilo omogočeno tudi starejšim tovarišem, da napravijo izpit iz pedagogike, če jim celotna snov postane pretežka.

Ker sem poudarjal, da naj pri izpitu iz ostalih predmetov, pedagogika izpregleda, je jasno, da nisem samo izpita iz pedagogike smatral kot celotno dovršen meščansko šolski izpit, ampak k za pedagoško snov.

Ali bi li »Zveza« dosegla pameten odlok ali ne, o tem menda ne bo več dvomov.

Josip Gorišek.

Kazen za slabo vedenje v šoli 30. št.

»Učit. Tov.« čitamo predlog učit. društva za Kočevski okraj, ki se glasi: »Ker se roditelji po veliki večini ne menijo za to, je-li ima otrok v vedenju dober ali slab red, naj se kaznuje tudi nje v slučaju slabega reda (3, 4, 5) in sicer z 10—20 K.«

Na prvi pogled ugaja morda ta nasvet najbrže vsakemu učitelju. Saj ima vendar toliko postja v šoli in izven nje, da bo imelo v resnici olajšano delo, ako bodo starši za učenčovo slabo vedenje kratkoročno kaznovani.

Ali bo imel učitelj v svojem razredu disciplino? Najbrže. — Kakšna bo ta disciplina? Učenci, ki so že sami po sebi pridni in mirni, ostanejo še dalje taki. Drugi, ki so malo bolj žive narave in so njihovi starši še poleg tega revni, bodo uvideli, da je treba paziti, ker sicer sledi kazen. Našli bomo pa še poedinca, ki si bodo mislili: »Kaj mi hoče kazen? Oče itak plača.« To so posebno otroci takih staršev, ki so nasprotniki šole. Nad vseni pa bo visel Damoklejev meč v obliki denarne kazni, ki jim jo bo prisodil njihov sodnik-učitelj.

Nihče mi menda ne bo ugovarjal, ako trdim, da smo imeli v šoli tudi že dosedaj disciplino in to brez denarnih in drugih kazni. Šolska disciplina zavisi vsikdar od učiteljeve osebnosti, njegovega nastopa, podavanja, občevanja z učenci itd. in ne od njegovih kazni.

Ako pa kaznujemo učence radi njihovega slabega vednja po gorenjem predlogu, smo pretrgali ono nežno srčno vez med učiteljem in otroci, ki jih veže v celoto ene družine. Učenci ne bodo mirni radi učitelja samega, ampak radi kazni. Učitelj preneha biti njih dobri prijatelj ter postane njih sodnik, nekaki maštre terribile.

Se nekaj. — Ljudstvo je po dostih krajih naše domovine šoli nenaklonjeno. Kazni za šolske zamude naj se zvišajo in temeljito izvedejo, (čemur seveda nikakor ne nasprotujem), sedaj pa še nove kazni! Kje sta pa šola in dom?

To in še bi se dalo povedati o tej točki, pomislekov je dosti. Učiteljevo stališče pa bi postalo v tem oziru precej komodno — saj ima v pomoč kazni. Učitelj ne more in ne sme biti v šoli komoden, vse svoje moči ima obrniti njej in vzgoji v prid.

Popolnoma zavreči navedenega predloga vendar ne morem. Tu imam v mislih starše onih učencev, ki namenoma rušijo ugled šole in učiteljstva, dajejo svojim otrokom potuho ali jih celo pohvalijo, če so bili v šoli radi kakega pregreška kaznovani. Žalibog imamo tudi take starše. — Da bi pa prizadeti s to kaznijo one, ki se morajo truditi in potiti za svoj vsakdanj kruhek, tvorniške delavce itd., pa tudi ne gre. — Treba je vzdržati stik med šolo in domom, potem se bodo starši brigali

bolje za napredek svojih otrok in tudi za red v nravnosti. — Moje osebno mnenje je, da s takimi kaznimi vzbujamo le še večjo mržnjo do šole, otroci bodo pa vsled kazni neodkritosrčni. Disciplina bo morda dobra, ali dišala bo po kasarni. —K.

Iz strokovnega tajništva Zaveze.

Učitelji vojaki — oproščeni orožnih vaj.

Učitelji, ki so pozvani na orožne vaje, so oproščeni do prihodnjih počitnic. Javiti pa se morajo osebno pri najbližji pukovski komandi z dekretom ali kako legitimacijo komandi z dekretom ali kako legitimacijo, da so nastavljeni na javni šoli. Na podlagi tega bodo dobili oprostilni list, ki jih oprošča orožnih vaj. Pukovske komande se nahajajo v Ljubljani, v Mariboru in v Pliberku. Vsak se lahko javi tam, kjer mu je najbližje. Že danes izide tozadevna naredba, kakor je doznal naš strokovni tajnik, ki je osebno interveniral v tej zadevi.

Vozna udobnost za šolarje.

Po sklepu lista je došla ugodna rešitev naše vloge za znižano vožnjo šolarjev iz obližja mest.

Odlok priobčimo v prihodnji številki.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

O krajnih šolskih svetih in oviranju šolstva. Vsem sotrudnikom naznanjamo, da zbiramo i v nadalje tozadevni material. V kolikor ga ne porabimo za list, hranimo vse podatke za utemeljevanje, da izročimo material na merodajno mesto. Prosimo pa vse tovariše, da nam vpošljejo vsak slučaj na kratko in markantno opisan, malenkostno in podrobno opisovanje naj odpade. Vsi slučajni naj bodo podprti z dokazi in za našo uporabo tudi z imeni in potrebnimi datumi. Zasedujejo naj edini smoter dokaza: da so krajni šolski sveti v sedanjih sestavi in s sedanjimi določili delokroga ovira napredku v šoli glede pouka in šolske organizacije sploh.

Izprememba šolskih tiskovin. Vse tozadevne članke in predloge smo izročili »Zavezi« da jih predložijo anketi za enotno preosnovno šolskih tiskovin. (Sklep delegacije!) Več v prihodnji številki!

Poziv v pokol! Tozadevne dopise priobčimo v prihodnji.

ZA REZERVNI SKLAD ZAVEZE.

Prostovoljni organizacijski davek.

(Sklep upravnega odbora Zaveze z dne 27. dec. 1918.)

XXXI. izkaz.

Po 20 K: Primožič Josip — Sorica; Šega Ivan — Radovljica; Wigele Ferdo — Loški potok. Po 10 K: Zupančič Jože — Prečina pri Novem mestu; Emilija Gerkmannova, Gizela Ušeničnikova in Bohinec Ed. — Mengeš; Trošt Janko, Franja Lavričeva, Marija Einspielerjeva, Marica Kovačeva in Angela Gradišarjeva — Loški potok; Stupica Ivan — Mošnje. — Današnji izkaz 160 K. Prej izkazanih 7233 K. Skupaj 7393 K.

Ivar Petrič.

Ljubljana VII. Gasliška cesta 172/1.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Fran Marolt.

Last in založba »Zaveze jugoslovanskega učiteljstva«.

Tiska »Učiteljska tiskarna« v Ljubljani.

Razpis učnih mest.

V šolskem okraju Sv. Lenart v Slov. goricah se razpisujejo sledeča učna mesta:

1.) Sladki vrh, pošta Sv. Ilj v Slov. goricah, trirazredna ljudska šola.

a) nadučiteljsko mesto, — stalno; — katoliški verouk;

b) 2 učiteljski mesti stalno ali začasno za učne osebe brez razlike spola.

2.) Sv. Rupert v Slov. goricah, petrazredna ljudska šola, 2 učni mesti stalno ali začasno za učne osebe brez razlike spola.

Pravilno opremljene prošnje naj se vložijo po predpisani službeni poti do dne 15. oktobra 1919 pri dotičnih krajnih šolskih svetih.

Okrajni šolski svet Sv. Lenart v Slov. goricah, dne 1. septembra 1919.

Predsednikov namestnik:

I. Koropec

Štev. 494/0.

Razpis službe.

V Sv. Lenartu pri Vel. Nedelji, 4 razr. mešana lj. š., se razpisuje »nadučiteljska služba. Red. opremljene prošnje je vpo-

slati do 31. okt. 1919. krajnemu šolskemu svetu sv. Lenart pri Vel. Nedelji.

Okrajni šolski svet ormoški.

Ptuj, dne 2. sept. 1919.

Predsednik:
Piebmaier.

Vsakovrstne šolske zvezke

lastnega izdelka

priporoča

Učiteljska tiskarna, Ljubljana,

Frančiškanska ulica 6.

Izšel je predelani natisk knjige:

Wider: „Moje prvo berilo“

v Učiteljski tiskarni
v Ljubljani.

Največja slovenska hranilnica!

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA, Ljubljana, Prešernova ulica 3,

je imela vlog koncem leta 1918 . . . K 80,000.000.—
rezervnega zaklada . . . . . „ 2,500.000.—

Sprejema vloge vsak delavnik.

Za varčevanje ima uvedene lične domače hranilnike.

Hranilnica je pupilarno varna.

Dovoljuje posojila na zemljišča in poslopja proti nizkemu obrestovanju in obligatnemu odplačevanju dolga.

V podpiranje trgovcev in obrtnikov ima ustanovljeno
Kreditno društvo.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

reg. zadr. z omejeno zavezo **Frančiškanska ulica št. 6**

se priporoča slavnim kraj. šolskim svetom in cenj. učiteljstvu v naročilo vseh uradnih šolskih tiskovin po najnovejših vzorcih. V zalogi ima vsakovrstne napise na lepenki, razne mladinske spise, vse poštne tiskovine za šol. uporabo itd. — Priporoča se v natisk uradnih kuvert in pisemskega papirja z napisom in sploh vseh v šol. stroko spadajočih tiskovin. V zalogi vedno: K. Wider, „MOJE PRVO BERILO“.